

ΠΑΡΕ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΣΟΥ, Η ΒΓΕΣ ΞΑΝΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Το παρόν κείμενο – πλαίσιο λόγου είναι προϊόν συλλογικής σκέψης και επεξεργασίας. Οι όποιες θέσεις και η όποια ανάλυση μας για την επικαιρότητα και το πώς αντιλαμβανόμαστε το κοινωνικό γίγνεσθαι δεν διεκδικεί το αλάνθαστο. Είναι απλά μια «συνολική άποψη» που κατατίθενται στην γενική συνέλευση από κάποιους φοιτητές. Έτσι και αλλιώς δεν πιστεύουμε ότι κατέχουμε την «πάσα αλήθεια» ούτε πολύ περισσότερο ότι υπάρχει αυτή η αλήθεια που θα λύσει όλα μας τα προβλήματα. Έτσι λοιπόν η **ενεργή συμμετοχή των αγωνιζόμενων φοιτητών στις γενικές συνελεύσεις** αποτελεί για εμάς ζητούμενο καθοριστικής σημασίας. Πολλά μυαλά ισούνται με πολλές ιδέες: αυτή είναι και η ιδέα του αυτόνομου σχήματος. Να φέρει σε μια συνεχή και προοδευτική σχέση – συνάντηση – διαδικασία ζύμωσης τους αγωνιζόμενους φοιτητές, πέρα από παραταξιακές λογικές και ιδεολογικές περιχαρακώσεις. Σε μια ισότιμη και αμεσοδημοκρατική βάση. Αυτό είναι που λέμε εμείς **αυτό-οργάνωση**.

Σαν αυτόνομο σχήμα προτάσουμε τη **συλλογική, αδιαμεσολάβητη και από "τα κάτω" οργάνωση** του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος. Διαλέγουμε να κινούμαστε μέσα σε έναν **κινηματικό άξονα** μακριά από γραφειοκρατικές λογικές (ή αντίστοιχες λογικές "καταμέτρησης δυνάμεων"). Η δύναμη μας βρίσκεται στις Γενικές Συνελεύσεις και στους δρόμους, και όχι κάπου ανάμεσα σε bullets "αιτημάτων", τηλεπαράθυρα και κάλπες.

Γι' αυτό διαχωρίζουμε τη θέση μας, τόσο από τις πελατειακές όσο και από τις **σχέσεις διαμεσολάβησης** των κομματικών - και μη - παρατάξεων μέσα στο πανεπιστήμιο, όπως επίσης δεν έχουμε καμία όρεξη να συμμετέχουμε σε μια "συζήτηση" περι φοιτητικών εκλογών.

Ειδικότερα αυτή τη χρονική περίοδο όπου η επίθεση των αφεντικών είναι ολομέτωπη και στο πεδίο της εκπαίδευσης, βρισκόμαστε το λιγότερο **αποπροσανατολιστική** (αν όχι εξοργιστική) μια διαπαραταξιακή αντιπαράθεση για το ζήτημα (όποιο και να ναι αυτό) και καλούμε το κόσμο του κινήματος να την **απομονώσει**.

ΌΛΟΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΜΑΗ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Η αναδιάρθρωση του πανεπιστημίου μέσω των μεταρρυθμίσεων που ευαγγελίζεται η Διαμαντοπούλου έχει ως στόχο 1) την ολοκληρωτική μετατροπή του **πανεπιστημίου σε «μαγαζί»**, 2) την **γνώση σε εμπόρευμα** και 3) τους **φοιτητές σε πειθαρχημένους/φτηνούς και ευέλικτους εργαζομένους**. Και αυτό γιατί:

Α. Το κράτος σταδιακά θα απομακρύνεται από την χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, άρα είναι αναγκαστική η στροφή σε χρηματοδότηση από ιδιώτες:

1. Αν ένα ίδρυμα δεν κρίνεται κερδοφόρο, δηλαδή δεν παράγει **γνώση και πτυχία για τις ανάγκες της αγοράς** είτε θα υπολειμθεί και τελικά θα κλείσει, ή θα οδηγηθεί σε συγχώνευση, ή θα αναγκαστεί να έχει υποχρεωτικά **δίδακτρα**.

Τα παραδείγματα είναι χαρακτηριστικά:

Στο τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του πανεπιστημίου της Πάτρας, όπου **απολύθηκαν 19 καθηγητές** του (καταργήθηκαν αντίστοιχα κάποια "άχρηστα" μαθήματα) και **μειώθηκαν οι μισθοί των συμβασιούχων καθηγητών** (περιπου το 70% των καθηγητών) μπροστά στο φόβο των περαιτέρω περικοπών... ενώ ο πρόεδρος του τμήματος που προχώρησε στις απολύσεις (με τη "σύμφωνη" γνώμη του υπουργείου) πρότεινε **είτε το κλείσιμο του τμήματος είτε την επιβολή διδάκτρων !!!**

Το ΤΕΙ Πειραιά έβαλε λουκέτο αφού λογαριασμοί ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ, φυσικού αερίου, υπηρεσίες φύλαξης, καθαριότητα, αλλά και προμήθεια αναλώσιμων υλικών για τις εκπαιδευτικές ανάγκες των εργαστηρίων είναι αδύνατο να καλυφθούν με το ποσό της χρηματοδότησης του έτους. Πτώση καταγράφει ο προϋπολογισμός του ΤΕΙ Πειραιά το 2011 για λειτουργικές δαπάνες και δαπάνες πληρωμής ωρομίσθιου προσωπικού αφού ανέρχεται στις 7.400.000 ευρώ ενώ το 2010 ήταν 13.040.000 και το 2009 15.450.000

2. Αν ένα ίδρυμα ανοίξει τη όρεξη των διάφορων επενδυτών (επιχειρήματα, εταιρείες κλπ) τότε αυτό σημαίνει αυτόματα ότι το περιεχόμενο της γνώσης θα καθορίζεται εξ ολοκλήρου από τους χρηματοδότες καθώς θα έχουν τον πρώτο και το τελευταίο λόγο πάνω στις «επενδύσεις τους». Έτσι λοιπόν και το πρόγραμμα σπουδών δεν θα καλύπτει τις ανάγκες του φοιτητή ή της κοινωνίας αλλά τις ανάγκες των επιχειρήσεων, άρα τις ανάγκες του κεφαλαίου και τις αγορές, και με ότι αυτο συνεπάγεται.

Υπάρχει όμως και μια περίπτωση που δεν την εξετάσαμε (και επειδή σίγουρα θα υπάρχουν κάποιοι που δεν τους ενδιαφέρει και τόσο η "επιστημονική ουδετερότητα" σε σύγκριση με την "ανάπτυξη" που μπορεί να επέλθει από ιδιωτικές επιχειρηγίες), η περίπτωση το πανεπιστήμιο να προσφέρεται για επένδυση αλλά λόγω της περιορισμένης δυνατότητας έρευνας η συνολική χρηματοδότηση να είναι και πάλι μικρότερη. Αυτό θα οδηγούσε πολύ πιθανόν, τελικά πάλι στην επιβολή διδάκτρων.

Β. Οι σπουδές θα εντατικοποιηθούν. Θα υπάρχει δυνατότητα διαγραφής φοιτητών αν δεν περνούν συγκεκριμένα μαθήματα σε συγκεκριμένη σειρά και χρόνο. Έτσι θα εξασφαλίσουν ότι οι φοιτητές δεν θα έχουν το χρόνο και τη αντοχή να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους καθώς θα τρέχουν από αμφιθέατρο σε αμφιθέατρο κι από φροντιστήριο σε φροντιστήριο. Επιπλέον το κόστος συντήρησης των φοιτητών θα μεταφέρεται σε μεγαλύτερο (αν όχι όλο) σε αυτούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η μετατροπή του δωρεάν συγγράμματος σε ηλεκτρονικό και η κατάργηση των πάσο.

Γ. Δίοικση από εξωπανεπιστημιακούς Manager. Παρότι δεν τρέφουμε αυταπάτες για τις διοικήσεις των πανεπιστημίων (το ρόλο τους και τη λαμογιά τους) βρισκόμαστε τις προτάσεις για διοίκηση από "εξωπανεπιστημιακούς" Managers τελείως παραπλανητικές και απαξιώτικες για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Και εξηγούμε: Παρότι "εξωπανεπιστημιακή" "προσωπικότητα" δεν παύει να είναι μια "προσωπικότητα" εγκάθετη του εκάστοτε υπουργείου του εκάστοτε διαχειριστή της εξουσίας. Και ειδικά όταν μιλάμε για πανεπιστήμιο που θα έχει νταραβέρια με εταιρίες είναι απολύτως αναμενόμενα φαινόμενα διαφθοράς. Δεν είναι κάτι καινούργιο καθώς το ίδιο έγινε στις Δ.Ε.Κ.Ο. και στα δημόσια νοσοκομεία με τα λίγο – πολύ γνωστά αποτελέσματα: απαξίωση των δημοσίων (νοσοκομείων κλπ) και τελικά να υπερισχύουν και να επιβιώνουν τα ιδιωτικά. Αυτό ακριβώς είναι και το μέλλον που χτίζουν για το δημόσιο πανεπιστήμιο και για εμάς. **Το μέλλον μας όμως θα το χτίσουμε εμείς.**

*** Να μην κατατεθεί ο νέος – νόμος πλαίσιο.**

*** Όχι στο πανεπιστήμιο επιχείρηση.**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

«Θα έρθει η μέρα που η σιωπή μας θα είναι πιο δυνατή από τις φωνές που καταπνίγεται σήμερα».

απο μνημείο εις μνήμην των μαρτύρων της εργατικής τάξης. 1 Μαη 1886 Σικάγο.

Ποιό επίκαιρος απο ποτέ, ο αγώνας και η κατάκτηση του 8ωρου απο τους εργατές στο Σικάγο το Μαίο του 1886. Μετά απο έναν αιώνα (και κάτι) νέων εμπειριών, συγκρούσεων, νικών και (κυρίως των τελευταίων 20 χρόνων) πτώτων του ανταγωνιστικού κινήματος, μόνο η ταξική μνήμη μπορεί να αντιπαραβάλει τις γνήσιες προλεταριακές μας αρνήσεις μέσα απο τη σαπίλα του θεάματος.

Αφου μας τάισαν με υποσχέσεις ατομικής καβάτζας με αντάλλαγμα την αμνήσια και τη σιωπή μας, αφου μας σκότωσαν, μας βίασαν, μας φυλάκισαν, αφου μας χωρίσανε σε κράτη, "φυλες και ομάδες. Τώρα τα αφεντικά ζητάνε και τα ρέστα: Οι κύριοι αυτού του κόσμου απαιτούν να τους δώσουμε οτι μας έχει απομείνει απο τις κλεμμένες μας ζωές.

Τη στιγμή που όλη μας η ζωή είναι δομημένη γύρω απο την εργασία και τη κατανάλωση, τα αφεντικά αποφάσισαν οτι δεν είναι αρκετά! Θα δουλεύεται και άλλο, με χαμηλότερους μισθούς, με χειρότερους όρους. Αλλα η αλήθεια είναι οτι δεν αποφάσισαν μόνοι τους, εμείς τους αφήσαμε και ήρθε η ώρα εμείς να τους πούμε αρκετά!

Στο ζοφερό μέλλον που μας επιβάλλουν πρέπει να αντισταθούμε.

Διαλέγουμε να βγούμε στο δρόμο για τα συμφέροντα μας, και όχι για να προσφέρουμε πολιτική υπεραξία σε κόμματα και πολιτικές καριέρες σε επαγγελματίες συνδικαλιστές. Να αγωνιστούμε **ταξικά και αδιαμεσολάβητα**, μαζί με τους εργαζομένους στα πρωτοβάθμια σωματεία και στις εργατικές οργανώσεις βάσης.

ΟΥΤΕ ΠΑΜΕ ΟΥΤΕ ΓΣΕΕ ΠΑΡΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ ΛΑΕ

Η Συλλογική αντίσταση είναι μονόδρομος

Η κυριαρχή ιδεολογία απο τη μια προάγει τον ατομικισμό και την απαθεια (ο καθένας να σώσει το κώλο του!) απο τους εργασιακούς χώρους ("αυτοι του δημοσίου τα φάγανε τα λεφτα") μέχρι και τα πανεπιστήμια ("δεν με νοιάζει αν θα έχω δουλειά, αρκει να τελειώσω και να φύγω στο εξωτερικό"). Ενω απο την άλλη μας καλεί σε ενότητα για το καλό της "πατρίδας μας" ώστε να ξεφύγουμε απο τη κρίση.

Ο ανταγωνισμός μεταξύ των εργαζομένων και των καταπιεσμένων, σήμερα περισσότερο από ποτέ, δεν έχει να μας προσφέρει απολύτως τίποτα. Και εμείς σαν φοιτητές-εργαζόμενοι, έλληνες και ξένοι, πρέπει να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλον κοιτώντας το κοινό μας συμφέρον και όχι την προσωπική μας καβάτζα που ειδικά σήμερα είναι πιο αβέβαιη και πρόσκαιρη από ποτέ.

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ 1ης ΜΑΗ

ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΠΑ – ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Μετά την **εκδικητική απόλυση** της Μαργαρίτας Μαλκοζάτα Ποτυράλα το καλοκαίρι του 2010 (αποτέλεσμα της συνδικαλιστικής της δράσης) και τις κινήσεις αλληλεγγύης απο φοιτητές και εργαζομένους του ΕΚΠΑ και την απόφαση της επιθεώρησης εργασίας που έκρινε παράνομη την απόλυση (χωρίς βέβαια να ιδρώνει το αυτί της εργολάβου, η ανοικτή πρωτοβουλία ενάντια στις εργολαβίες στο ΕΚΠΑ ήρθε σε επαφή με τη διοίκηση του Πανεπιστημίου ζητώντας την απομάκρυνση της εργολάβου (Σταματίνα Αλεξίου και ΣΙΑ Ε.Ε. Καθαρισμοί Κτιρίων) απο τον φετινό διαγωνισμό και την επαναπρόσληψη της Μαργαρίτας. Η απάντηση του αντιπρύτανη ήταν θετική (μάλιστα παραδέχθηκε οτι **οι εργολαβίες είναι πιο οικονομικά επιζήμιες** για το πανεπιστήμιο απο το οτι καθαρίστριες να ήταν μόνιμες) επιβεβαιώνοντας οτι η συγκεκριμένη εργολάβος θα αποχωρούσε και η απολυμένη θα δούλευε προσωρινά στο πανεπιστήμιο μέχρι να ανατεθεί ο καθαρισμός στον επόμενο εργολάβο.

Στη πραγματικότητα όμως τίποτα δεν τηρήθηκε, οι υποψήφιοι εργολάβοι αρνήθηκαν να διατηρήσουν τις υπάρχουσες εργαζόμενες, δημιουργώντας ένα **κλίμα τρομοκρατίας** στο οποίο όμως οι εργαζόμενες δεν ψάρωσαν. Αρνήθηκαν να υπογράψουν σε κείμενο "άφεσης αμαρτιών" - (έκδηλου εκβιασμού θα λέγαμε εμείς) της Αλεξίου και ορισμένες απο αυτές το έσκιαν. Η υπόθεση της Μαργαρίτας είναι μια απο αυτές "που ακούγονται". Μαρτυρούν μια καθημερινή πραγματικότητα τρομοκρατίας σε χώρους εργασίας με ρουφιάνους και τσιράκια των εργολάβων (δεν ξεχνάμε την υπόθεση της Κωνσταντίνης Κούνεβα), βάζοντας πολλές φορές σε κίνδυνο την υγεία τους (και τη ζωή τους, όπως μαρτυρά ο τραγικός θάνατος του Αζίζ Εμαντ στο υπουργείο εργασίας) και όλα αυτά με μισθούς πείνας.

Είναι καιρός να πάρουμε όλοι ξεκάθαρη θέση, φοιτητές, καθηγητές, εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια απέναντι σε αυτο το καθεστώς δουλεμπορίου, ως τότε θα κάνουμε οτι δεν καταλαβαίνουμε?

- * **ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΠΑ. Να προσληφθούν όλες οι καθαρίστριες.**
- * **Καμιά να μην απολυθεί. Άμεση ανάκληση της απόλυσης της Μαλκοζάτα Ποτυράλα.**

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΙΣ 11 ΣΤΗ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑ (ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ)

Εμπρός για Καταλήψεις Διαρκείας - Συγκρούσεις - Διαδηλώσεις

**ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ
ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ**

